La frângerea pâinii
Cuvântului sfânt,
Isuse Te-arăţi totdeauna,
şi sufletul strânge în cort
de pământ,
lumină şi har şi-adevăr
neînfrânt,
din Cerul de taine -
întruna!

Din frângerea pâinii
Cuvântului viu
primesc şi-mi păstrez viaţa
nouă,
ea-mi ţine tăria pe-al lumii
pustiu
şi dorul mi-l creşte spre
Tine să viu,
cu genele pline de rouă!

Vreau frângerea pâinii s-o fac necurmat
în Templul iubirii aprinse,
s-o pot împărţi mai divin, mai curat,
la toţi cei flămânzi după harul bogat,
cu mâinile-n rugă întinse!

La frângerea pâinii
Cuvântului Sfânt
Isuse Te-arăţi tuturora,
/: ea-i uşă şi scară şi aripi
şi-avânt,
spre Cerul preasfântului
Tău Legământ,
de unde-i privesc
aurora! :/